

SKEPP O'HOJ

NR 1
Februari 2004

I detta nr:

- **Ordföranden har ordet.**
- **LilleJul i Församlingshemmet**
- **Uppvaktningar**
- **Neutralitetens balansgång**
- **Ärtkväll i Församlingshemmet**
- **Påminnelse om aktiviteter**
- **Till Minne**
- **Klubbstugan**

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande: Bo Schagerberg	08 - 530 447 57
Mob	070 - 521 44 39
Vice ordf. : Hans Martinelle	08 - 520 211 13
Mob	070 - 566 06 61
Sekreterare: Rune Stang	08 - 520 305 55
Mob	070 - 369 29 38
Kassör: Karl-Erik Hedberg	08 - 500 845 17
Mob	073 - 043 22 59
Ledamöter: Sven Sahlsten	08 - 520 188 23
Kent Hermansson	08 - 520 149 47
Mob	070-585 02 93
Börje Svaleklev	08 - 520 138 51
Suppleanter: Kent Pejdel	08 - 520 164 84
Anders Möllerström	08 - 520 172 91

Adress: FM avd 11 NYNÄSHMN
c/o Bo Schagerberg
Sunnerbyv 6
148 71 SORUNDA
e-mail : bo.sch@telia.com

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o K-E Hedberg
Nynäsv 17 A

Postgironr: 28 21 05 - 6

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail: st-media@telia.com

Ordföranden har ordet

Vi är inne i ett nytt år igen. Jag tycker inte det var länge sedan jag var inne på samma tema.

Ambitionen är den samma som tidigare. Vi skall göra lika som tidigare men det skall göras bättre och vi skall lägga till något i vår verksamhet som vi inte gjort eller som vi borde ha gjort tidigare.

För säkerhets skull slog jag upp nr 1 förra året för att se vad vi lovat men inte gjort och till min förvåning såg att det vi lovat, har vi också gjort. Nog om det som vi gjort och låt oss i stället se på vad som är ogjort!!

Södertörn, dvs vår stora Ö som vi lever på, är full av Flottans Män. Men det finns många som är före detta och det finns många som fortfarande är i aktiv tjänst men bor eller arbetar så att avståndet till närmaste förening är långt eller framförallt att hemvisten är oklar.

I Nynäshamn har vi utökat samarbetet med Haninge. Om det kan vi läsa på annan plats i O'hojet. Det är kanske dags för ytterligare samarbete, kanske rentav ett samgående med Haninge FM. Vi har samma Chef sittande på Muskö och vi kan inte båda komma sättande och be om stöd eller favörer. Jag vet att jag har ett stort stöd för samgående, både bland Nynäshamnare och Haningemedlemmar. Många frågor kommer att uppstå som kräver en lösning men inga omöjliga. Namnfrågan är en knäckfråga men för att fånga upp alla på vår Ö bör det var inbjudande för alla. Ekonomin skulle klart må bra av ett samarbete och vi skulle få större tyngd och mycket lättare att värva nya medlemmar när man inte behöver tveka mellan olika alternativ. Vi blir naturligtvis spridda som tidigare men hittills har detta inte varit något problem och som kan lösas på flera sätt.

Göteborg klarar detta galant och har större upptagningsområde än vi på vår Ö.

Detta är vår arbetsuppgift i år och vi kommer att ta upp frågan på

årsmötet den 20 mars.

Missa inte detta.

Vi vill veta våra medlemmars uppfattning och få underlag för hur vi skall handla.

Till dess uppfyll dina nyårsloften! och ha en god fortsättning på det nya året.

Ordföranden.

LilleJul

firades i Nynäs-
hamn församlings-
hem den 6 decem-
ber med gäster från
broderföreningen i
Haninge. Sjutton
stycken var anmälda,
men tyvärr fick två
av gästerna stanna
hemma p g a sjuk-
dom.

Från vår egen fören-
ing hade 36 anmält
intresse för ett del-

tagande i firandet av LilleJul. Efterhand som deltagarna samlades blev de bjudna på glögg och pepparkakor.

Bröderna Höglind, dragspel och trumor och Rune på gitarr underhöll med musik. Vid måltiden spelade de medan medhavda eller vid bordet inköpta drycker konsumerades och ur samtliga strupar hördes då välljudande sång.

Senare på kvällen spelade de musik som alla kunde känna igen och dansa till, något som blev mycket uppskattat.

När festen så småningom var över kunde vi som var-
dar konstatera att ännu en
LilleJul avlöpt på det sätt
som det var tänkt. Tom-
ten visade sig och gåvor
utväxlades mellan de två föreningarna. Deltagarna fick god mat och dryck,

möjlighet att vinna priser på
lotteri och framför allt tillfälle
att umgås och samtala med
varandra under trevliga former.
En som många uttalade -
- alltigenom en trevlig tillställ-
ning.

Valter Ericsson 90 år

Den 4/12 2003 på sin 90-års-
dag uppvaktades Valter, för-
eningens äldste medlem, av
representanter ur styrelsen.
Vi ser fram emot att en lugn
och skön sommardag få sitta
på hans brygga och intervjua
honom om gamla tider på
Muskö

Bo Schagerberg 70 år

Vår ordförande som lördagen
den 24/1 med anledning av
sin instundande 70-årsdag
den 28/1 hade bjudit släkt
och vänner på en tillställning
i Sorunda folkets hus drab-
bades även han av uppvak-
tande skönsjungande kamra-
ter från föreningen.

Neutralitetens balansgång

En gummibåt sönderskjuten med sovjetisk ammunition. Det var det enda som fanns kvar efter att försvarets DC3:a försvann över Östersjön i juni 1952. Omedelbart efter händelsen hemligstämplades uppdragets syfte, dess utrustning och färdvägar. Det sades bara att det rörde sig om utbildning i navigationsflygning. Även besättningens anhöriga kastades ut i en femtioårig informationstorka.

Det kalla kriget som inleddes vid slutet av andra världskriget började i det tidiga 50-talet bli bottenfruset. Den slutna Sovjetunionen med sina atombomber upplevdes i Västeuropa som ett överhängande och ovisst hot. Sverige hade den alltmer välrustade jätten nära sig på andra sidan Östersjön och Finland rycktes leva på sovjetisk nåder - tills vidare. Det gällde för Sverige, för att inte tala om Finland, att trampa försiktigt på kalla krigets minerade mark.

Så vad svenskarna inte sade, men som under årtiondenas lopp undan för undan kom fram, var att DC-3:an hade signalspanat utmed baltiska kusten med ny högeffektiv utrustning som köpts från USA i enlighet med ett tidigare avtal. Omkring 1950 hade Sovjet börjat bygga upp ett radarsystem för luftbevakning utefter den baltiska kusten. Två svenska DC-3:or, som döptes till Hugin och Munin efter asaguden Odens båda spejande korpar, utforskade i samråd med USA bland annat Sovjets radarstationer. Amerikanerna ville framför allt ha reda på någorlunda säkra inflygningsvägar för sina bombplan om det kalla kriget skulle bli varmt. Det här var före missilernas epok.

USA signalspanade själv också utefter Sovjetunionens kuster vid Stilla havet, Svarta havet och även Östersjön. Flera amerikanska spaningsplan blev nedskjutna, men amerikanerna talade aldrig om det, för den som befinner i krig avslöjar aldrig sina förluster, inte ens i kallt krig. Men Sverige som i alla sammanhang framhävde sin neutralitetspolitik måste naturligtvis protestera mot det sovjetiska övervåldet. Dessutom kan man i ett öppet, litet samhälle som det svenska inte dölja sådana här

händelser, även om man kan hemligstämpla allt kring själva nedskjutningen.

Nu var emellertid Sovjets misstänksamhet mot den svenska neutralitetspolitiken redan väckt - om man nu någonsin trott på den i Moskva. Svenskarna hade under andra hälften av 40-talet, i samarbete med framför allt brittisk underrättelsetjänst, i hemlighet transporterat kunskapare. oftast med baltiskt ursprung, över Östersjön och diskret

Det Svenska Catalina-flygplanet som spanade efter den försvunna DC-3:an sköts ner av Sovjetiska jaktplan. Besättningen överlevde nödlandningen på vattnet och plockades upp av ett västtyskt lastfartyg.

(trodde man) landsatt dem på baltisk kust. Det hade under världskriget uppstått en upprörelse i Baltikum som kallades Skogsbröderna. Dessa skulle enligt uppgift finnas kvar och de skulle bland annat kontaktas av kunnskaperna, som hade radiosändare med sig för att meddela sig med basen i Sverige.

Det var bara så att Sovjet hade likviderat Skogsbröderna och skickade nu i stället sitt eget underrättelsefolk att möta kunnskaperna. Sedan dessa tagits om hand utnyttjades deras radiosändare av underrättelsefolket för att skicka fejkade meddelanden, eller också tvingades de utsända operatörerna skicka falska rapporter.

När sedan svenskarna, samtidigt som det sovjetiska radarsystemet byggdes upp, inledde signalspaning från flygplan i samråd med amerikanerna och skulle till att förlänga de militära landningsbanorna för att de skulle kunna ta emot hemvändande bombplan, tyckte man i Moskva att det började bli nog. Att man där var klart medveten om den amerikanska faktorn svarade den svenske storspionen Stig Wennerström för. I Moskva visste man mer om saken än vad merparten av svenska regeringen gjorde, där bara några få medlemmar visste om flygningarna.

Svenskarna tog från sin neutralitetsståndpunkt indignerat upp händelsen i FN och påstod där att planet varit ute för att träna navigeringsflygning. Sovjetunionen förnekade all kännedom om händelsen. Där blev ställningarna låsta. Svenska regeringen hade, genom att inte lägga korten på bordet manövrerat, in sig i en återvändsgränd. Men hade regeringen talat om vad som försiggått hade den svenska neutralitetspolitiken blivit ett minne blott.

Sovjet kunde dock inte förneka att man några dagar efter DC-3:ans försvinnande skjutit ned ett svenskt Catalina flygplan som spanade ute över Östersjön efter spår av DC-3:an. Föraren av flygplanet lyckades nödlända på vattnet i närheten av ett västtyskt lastfartyg som plockade upp besättningen medan planet sjönk mot Östersjöns botten. När svenskarna protesterade sade Sovjet att Catalinan i sovjetiskt luftrum beskjutit sovjetiska jaktplan som då bara följt sina instruktioner och gjort sin plikt. Svenskarna förnekade denna version och där låstes den frågan.

Först 1991 när Sovjetunionen stod inför sin upplösning erkände man i Moskva att DC-3:an skjutits ned över internationellt vatten, beklagade detta och plockade fram jaktpiloten som verkställt och generalen varit som ansvarig för beslutet.

Då var frågan inte brännande aktuell längre, men när det kalla kriget var som allra farligast hade den svenska neutralitetspolitiken officiellt skyddats med hemlighetsmakeri på den internationella maktspelets scen, även om de ledande vare sig i öst eller i väst hade någon anledning att tro på den, men det var väl bekvämast för dem att låtsas så.

Hans Dahlberg
Försvaretsforum nr 6 2003

Ärtkväll i församlingshemmet

De matkunniga Kentarna hade åtstadskommittén en utsökt hemlagad ärtsoppa till vilken det även serverades varm punch för den som så önskade. Temperaturen torsdagen den 22 januari höll sig mellan -15 och -20 grader

vilket gjorde det ännu trevligare att få komma in och känna den kamratliga värmen och att inmundiga den varma goda soppan och punchen. Vi var ett 25 tal som hade samlats denna kväll då vi även fick möjligheten att utbringa ett kraftfullt fyrfalldigt hurra för vår ordfö-

rande som en vecka senare skulle fylla 70 år. Kåre Hagman berättade för oss om det han upplevt under byggnationen av Musköbasen. Att detta mastodontbygge, unikt i världen, inte gick att uppföra utan problem fick vi som uppmärksamma åhörare veta.

Kåre i berättartagen

En påminnelse om våra kommande aktiviteter

februari	19	Ärtmiddag
	21	Regionsmöte i Nynäshamn (Durkv)
mars	2	Styrelsemöte
	20	Årsmöte, Middag
april	6	Styrelsemöte
	24	Vårutflykt
maj	4	Styrelsemöte
	14—16	Riksmöte i Västervik (Lysingsbadet)
Juni	5	Utflykt till Sparreholm, Slott och museer. Gemensamt med FM Haninge. Anmälan senast 28 maj till S Loman 08-776 12 44 eller 070-257 58 39

Till Minne

En medlem har mönstrat av.

Föreningens medlem Stefan Jonasson har hastigt gått bort den 15 december 2003.

Bortgången kom oväntat även om vi visste att Stefan drabbats av cancer men att efter operation och medicinering trodde vi att sjukdomen var besegrad.

Stefan var verksam som pilot på 2:a Helikopterskvadronen och stationerad på Berga och omtyckt och uppskattad kamrat både bland kamraterna på skvadronen och i vår förening.

Begravningen ägde rum i Ljungs kyrka i Ljungskile den 16 januari och Stefan hedrades med framburna flaggor från vår förening och från Helikopterskvadronen.

Till de som i efterhand vill hedra hans minne ber de anhöriga att tänka på barncancerfonden postgiro 902090-0.

KLUBBSTUGAN

När man ser bilden på stugan insvept i snö och 13 graders kyla kan man förledas till att tro att det även inomhus är kallt och ogästvänligt. Så är inte fallet. Som jag skrev i novembernummret av O´Hoj har vår idoge ordförandes, insatser i akt och mening att pannan skall fungera, givit ett gott resultat så här långt. Vi har förhoppning om att, med en del tillsyn och enklare underhåll skall det även fortsättningsvis vara varmt och skönt i stugan när vi kommer dit.

Det kan, försäkrar jag vara skönt att komma in i stugvärmen efter en frostig promenad i omgivningarna.

Solen orkar nu, mitt på dagen ta sig upp över de höga träden och belysa skorstenen och en bit av taket och för var dag som går kryper skuggan av träden längre och längre ner mot husgrunden. Vi går mot ljusare tider och hoppas att även under detta året med er benägna hjälp kunna utföra en del nödvändiga arbeten på stugan.

Ni vet väl om att alla när som helst är

Välkomna

att besöka stugan.

FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11 I NYNÄSHAMN

